

Barevné stopy Boží Lásky

Pozdrav

Milí přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách díkyčinění, při kterých bude dnes vysluhovaná Večeře Páně. Vítám vás slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 119, 129-131)

129 Tvá svědectví jsou divuplná, proto je má duše zachovává.

130 Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušené nabývají rozumnosti.

131 Dychtivě otvírám ústa, toužím po tvých přikázáních.

Píseň: EZ 754 - Hory, doly, stráně, nebesa i zem, zvučte ke cti

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (Fp 4, 1-9)

1 Moji bratří, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní.

2 Euodii domlouvám i Syntyché domlouvám, aby byly zajedno v Pánu.

3 Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmi se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.

4 Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

5 Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.

6 Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

7 A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude strážit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

8 Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.

9 Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem

Co čekáte od letošní nedělký? (nové kamarády – povzbuzení – hlavně ne nudu – zábavu – nové příběhy – setkání s ...) -

Myslíte, že by se o Ježíšovi dal natočit televizní show? Myslíte, že by šlo zfilmovat?

Co znamenají slova: svědek, misionář, vyslanec, poslanec? Jaký je mezi nimi rozdíl, co mají společného?

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň EZ 316 - Dej odvalu včas slyšet, co pro nás, Pane, máš

- Jít mezi lidi a všem podat ruku se slovy **děkuji**

Kázání (1Tim 2, 1-2)

1 Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, **díkůvzdání** za všechny lidi,
2 za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.

Milí přátelé a hosté.

Znáte větu: „*Cogito ergo sum*“ (Myslím, tedy jsem), která je jádrem Descartova pokusu o založení filosofické jistoty. Filozofii jsem za studii moc rád neměl, ale jsou tam takové zajímavá moudra. Věta „*myslím, tedy jsem*“ je ve chvíli, kdy je vyslovena, nutně pravdivá.

A co teprve Aristoteles, když vysloví: „*Je-li tedy život sám o sobě dobrý a žádoucí, a když si pak vidoucí uvědomí, že vidí, slyšící, že slyší, jdoucí, že jde, a když máme i pro všechny ostatní činnosti vědomí, že jsme činní, takže vnímáme, že vnímáme, a myslíme, že myslíme, je to pro nás známka, že jsme.*“

A co kdybychom si vytvořili ještě jiné věty: „*Modlím se, tedy jsem*“ „*Děkuji, tedy jsem*“ „*Věřím, tedy jsem*“ „*Prosím, tedy jsem*“ „*Mám přátelé, tedy jsem*“ „*Bůh mě miluje, tedy jsem*“.

Nejsme na světě proto, abychom měnili Boha a jeho vůli, nýbrž proto, aby Bůh měnil nás, náš úsudek, naše vidění, naše chtění, naši vůli – a tím i naše činy a náš život. Zlo zaplavilo naše tělo i duši a toto **pochopení Boha**, toto obrácení, je zásadní – stojí na tom rozdíl mezi křesťanskou vírou a pohanskou pověrou, kterou si bohužel mnozí pletou s následováním Krista.

Ano, je přirozené, když své potřeby předkládáme Bohu s **prosbou** a **děkováním**, jak čteme v dnešním biblickém čtení. Modlitba spočívá v tom, že se ztišíme, zklidníme, že „*dáme do závorky*“ naše emoce, představy, touhy, sklony a závislosti. Teprve do takto svobodného srdce vstupuje Bůh. Být vděčný za vše dobré a věřit, že Bůh dokáže vytěžit dobro i z toho, co se zdá být zlé.

Zvykejme si, udělejme si návyk mnohokrát denně pozvedat své srdce k Bohu v úkonech **díkůvzdání**. Protože je to Bůh, který nám dává to a ono. Protože mnohokrát jsme dostali to, co jsme si ani nezasloužili. Protože, to, co potřebujeme, to máme – a v hojnosti. Protože stvořil slunce a déšť, a toto zvíře a onu rostlinu. Protože dal tamtomu výřečnost a jinému zručnost. Děkujme mu za vše, protože všechno od Něho je dobré.

Na první pohled je vidět, že důvody k vděčnosti nesledují žádné zvláštní pořadí: je-li vše dobré, pak je dobrá první věc, která se nám přihodí, i ta následující, i ta další... všechny jsou důvodem k **vděčnosti**. Protože kamkoliv se podíváme, najdeme samé důvody k vděčnosti. Naše dny, měsíce, roky vyjadřují úžas nad Boží dobrotou; úžas připomínající Píseň tvorstva od svatého Františka z Assisi, v níž je také vše důvodem k vděčnosti: „*Chválen bud, můj Pane, skrze sestru lunu, skrze hvězdy; Chválen bud, můj Pane, skrze bratra vítr, skrze vzduch a mraky; Chválen bud, můj Pane, skrze sestru vodu, která je tak užitečná; Chválen bud, můj Pane, skrze bratra oheň, který poskytuješ našim nocím; Chválen bud, můj Pane, skrz ty, kdo z tvé lásky odpouštějí;*“

Bratři a sestry.

Kolik věcí nám Bůh dává a jak snadno si na ně zvykáme. Zdraví bereme jako samozřejmost, a teprve až když se tělo začne ozývat, začneme si vážit toho, co už nemáme nebo nemůžeme. Mír a svoboda je při nás v Česku na denním pořádku, ale jinde se za ni krutě platí. Přátelství a vztahy jsou budované na vzájemné důvěře a odpuštění.

Vděčnost spočívá v předcházení; v pozorném naslouchání, abychom postřehli ticho a nenápadnost, s níž nám Bůh dává tolik věcí. **Milosrdenství Boha** nás provází den po dni. Stačí mít bdělé srdce, abychom je mohli vnímat. Jsme příliš nakloněni všimnout si pouze každodenní námahy. Otevřeme-li však své srdce, můžeme zjistit, jak je k nám Bůh dobrý; jak On na nás myslí právě v nepatrných věcech a pomáhá nám tak dosáhnout těch velkých.

Zlehčovali bychom však vděčnost, kdybychom si mysleli, že je jen **dlužnou odpovědí**. Vděčnost je něčím víc: právě proto, že spočívá ve vychutnávání dobrého, znamená být vděčný Bohu a radovat se s Ním z věcí, které nám dává. Ve společnosti milovaných lidí je radost vždy větší. I ta nejobyčejnější věc pak může být

důvodem k tomu, aby byla pro člověka příjemným prožitkem, aby nebral sám sebe příliš vážně, ale aby zakoušel radost uprostřed maličností všedního života jako odpověď na láskyplnou výzvu Boha, našeho Otce.

Vděčnost je znakem **moudrosti**, která je spojená s věkem a přítomností Boha. Viděli jste vděčnost malých dětí? Jsou jako z gumy, protože dokonce i v pádu nacházejí potěšení, protože ihned vstanou a pobíhají dál; protože jim nechybí rodičovská útěcha a pohlázení. Napodobujte je a říkej si v příznivých i nepříznivých okolnostech: *„Jak jsi dobrý, Bože! Jak jsi dobrý!“*

Ale dejme si pozor, protože vděčnost není rouška, která jako by mávnutím kouzelného proutku zakryla vše nepříjemné. Když děkujeme, tak dáváme prostor důvěře a odevzdanosti, před nimiž protivenství ustupuje do pozadí. Děkovat za všechno předpokládá *„věřit, jako věří děti, milovat, jako milují děti, důvěřovat, jako důvěřují děti“*.

Tato zvláštní forma **důvěřivé odevzdanosti** ve vnitřním životě navíc odráží přesvědčení, že před Bohem jsme nepatrní, a že nepatrné jsou i naše záležitosti. Boha však zajímají víc než kohokoliv na světě. Odtud pramení vděčnost za to, že se cítíme být milováni. Pravým důvodem k děkování, podstatou děkování je skutečnost, že nás Bůh miluje a že vše v mém životě je příležitostí k tomu, abych miloval a cítil se být milován. Něco jako: *„miluji, tedy jsem“*.

A tak tedy bratři a sestry nezapomínejme děkovat. Bůh často připomíná, abychom si na něj vzpomněli. Často na Něho totiž zapomínáme jako děti, které se zabývají svými hračkami. Bůh to ví a chápe to. Jemně nás však volá do své blízkosti a všemi možnými způsoby nám šeptá: **vzpomeň si**. Vděčnost je tedy také otázkou paměti.

Každodenní život nám poskytuje spoustu příležitostí, nespočet chvil k zastavení, k modlitbám před jídlem a poděkování Bohu za to, že máme co jíst. Věnovat chvíli díkyčinění se má stát běžnou věcí v životě, a tak objevit, že se v nás skrývá cosi výjimečného; děkovat za práci, střechu nad hlavou, lidi, kteří nás mají rádi; děkovat za radost druhých; vidět množství Božích darů v lidech, kteří nám jakkoli pomáhají... Existují také chvíle, kdy nám život vychází vstříc prozářený krásou: světlo zapadajícího slunce, kapky deště, něčí nečekaná laskavost, nějaké příjemné překvapení... To vše je příležitost, abychom mezi šedými vlákny každodenního života viděli **barevné stopy Boží Lásky**.

Život je jako den, a den jako život. Je-li tedy vděčnost vlastností moudrého člověka, který mnohé prožil, pak je dobré na konci dne děkovat. Až se dnes zastavíme na konci dne, zamysleme se nad uplynulým časem, budme Bohu vděčný za všechno, i za to, o čem nevíme; a také Ho s dětskou důvěrou poprosme o odpuštění za to, že jsme nebyli dost vděční.

Modlitba

Ježíši, náš pokoji, i když naše ústa mlčí, naše srdce k tobě hovoří a naslouchá ti. A ty každému z nás říkáš: odevzdej se docela prostě životu Duchu svatého, naše malá víra ti k tomu stačí. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň EZ 319 - Shromáždil člověk prý moudrosti své poklad

Večeře Páně:

Vyznání vin

Hospodine, vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha – Stvořitele, tvého Syna JK – Spasitele a Ducha svatého – našeho přímluvce. Povoláváš si z tohoto světa svůj lid, který pak posíláš do světa jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména. Proto nyní...

1) **Vyznáváme**, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání pochybili tím, že jsme se připodobňovali světu. Radujeme se však z toho, že evangelium se nám stává radostnou zvěstí. Vyznáváme, že jsme ublížili, jak slovem, tak skutkem.

- *Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: VYZNÁVAM*

2) **Věříme** v moc Ducha svatého. Protože Bůh poslal svého Ducha, aby svědčil o Svém Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví prázdné. Jsme usvědčeni z hříchu, ale víra v Krista, nám dává znovuzrození.

- *Kdo takto věříte, vyznejte to hlasitým: VĚŘÍM*

3) **Odpouštějte** si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Teprve pokud si uvědomíme, že Bůh nám odpustil obrovský dluh, který jsme měli vůči němu, můžeme mnohem snáz s jeho pomocí odpouštět ostatním.

- *Kdo je ochotni odpouštět, vyznejte to hlasitým: ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.*

Slovo milosti

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: (Ez 36, 26)

A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.

B. Pozdrav pokoje: *Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „Pokoj tobě“*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1. Korintským 11, 23-26)

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

*„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“*

*Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“*

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba)

Otče, pokorně Tě prosíme, posvět' svým Duchem tyto dary, které před Tebe klademe. Ať nás všechny, shromáždí a sjednotí Duch svatý. Ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu našem Pánu. Amen

Pozvání

A tak vše je připraveno. Zváni jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání

Písně během vysluhování – EZ 510 - Jezu Kriste, štědrý kněže

- Vezměte a jzte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění

A. *Nepohrdejte Boží milostí: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná. (Gal 2, 21)* Jděte ve jménu Páně.

Děkovná modlitba

Otče všech, vzdáváme ti dík a chválu za to, že jsi k nám, kteří jsme byli od Tebe daleko, poslal svého Syna a přivedl jsi nás domů. Zachovej nás pevnými v naději, kterou jsi nám dal, abychom my i všechny tvé děti žili ve svobodě. Amen.

Píseň: EZ 619 – Rok za rokem, roky, léta jdou

Ohlášky

Přímluvná modlitba

K jednotlivým vyznáním se můžete připojit společným: **Pane, smiluj se.**

Bože, dárce života, zdroji Pravdy a Lásky, před tebou se skláníme a prosíme o odpuštění:

- tys daroval člověku svobodu, my ale často zapomínáme, že s tím souvisí také odpovědnost – nejen za sebe sama, ale i za druhé, za svět. Vyznáváme, že na svobodu se umíme odkázat, když prosazujeme své zájmy, ale zapomínáme, že jsme ji dostali, abychom v pokoře sloužili jedni druhým. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**
- tys daroval člověku rozum, ale my jsme často líní věci důkladně promýšlet. Vyznáváme, že pak snadno a slepě přijmeme nepodložené informace, zkreslená fakta. Nehledáme pravdu, ale vlastní prospěch. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**
- tys daroval člověku jazyk a uši. Vyznáváme, že často mluvíme, aniž bychom naslouchali. Voláme po dialogu a sami vedeme jen monolog. Jsme slyšet, když by se snad mělo něco dotknout nás, mlčíme, jsme ticho i když se děje bezpráví druhým. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**
- tys daroval člověku oči. Vyznáváme, že často vidíme jen to, co chceme, ale jsme slepí k potřebám druhých, k utrpení ve světě. Ostře vidíme chyby druhých, ty vlastní přehlízíme. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**
- tys daroval člověku schopnost milovat. Vyznáváme, že i ve vztazích k našim nejbližším nás často přemůže naše ješitnost, zbytečně vyvoláváme hádky. Jako rodiče nemáme dost času na děti, jako děti si neuvědomujeme, že nás potřebují slábnoucí rodiče. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**
- tys postavil člověka na zem, aby na ní žil a pečoval o ni. Vyznáváme, že svým způsobem života přivádíme planetu na pokraj katastrofy. Naše pohodlnost často vítězí nad odhodláním. Proto prosíme: **Pane smiluj se.**

Pane, do Tvých rukou svěřujeme naše životy a v tichosti ti předkládáme své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Posláni (2P 2, 8-9)

8 Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.

9 Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřaje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

Požehnání (Nu 6, 24-25)

24 ,Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 401 – Za ty, kdo hladem trpí a bídou, prosíme